

Autoreferat

1. Imię i nazwisko.

Cem Erdem

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

Stopień	Dziedzina	Podmiot	Rok	Tytuł
Magister	Dydaktyka języka i literatury tureckiej.	Uniwersytet Gazi	2011	Ocena długości wyrazów i zdań oraz poziomu czytelności tekstów w podręcznikach do nauki języka
Philosophiae Doctor	Dydaktyka języka i literatury tureckiej.	Uniwersytet Gazi	2015	Nauczanie języka i literatury tureckiej oraz poziom biegłości językowej studentów na kierunkach turkologicznych w Polsce.
Docent	Dydaktyka języka i literatury tureckiej.	Przewodniczący Międzyuniwersyteckiej Rady Republiki Turcji	2018	Całokształt dorobku naukowego

Stopień naukowy doktora: Doktor nauk humanistycznych (w zakresie dydaktyki języka i literatury tureckiej)

Data obrony rozprawy doktorskiej: 15 maja 2015 r.

Uczelnia: Uniwersytet Gazi, Instytut Nauk Edukacyjnych, Ankara, Turcja

Tytuł rozprawy doktorskiej: *Polonya'daki Türkoloji bölümlerinde Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi ve öğrencilerin Türkçe becerileri*

Promotor: prof. dr Ali Yakıcı

W 2006 roku ukończyłem studia licencjackie na kierunku Dydaktyka Języka i Literatury Tureckiej na Wydziale Kształcenia Nauczycieli Języka i Literatury Tureckiej Uniwersytetu Gazi. Po ukończeniu studiów, do 2011 roku, pracowałem jako nauczyciel języka i literatury tureckiej w ramach Ministerstwa Edukacji Narodowej Republiki Turcji.

W 2009 roku zostałem przyjęty na studia magisterskie na Uniwersytecie Gazi, w Instytucie Kształcenia Nauczycieli Języka i Literatury Tureckiej, które ukończyłem w 2011 roku, broniąc pracę magisterską pt. *Dil ve anlatım ders kitaplarındaki metinlerin kelime-cümle uzunlukları ve okunabilirlik düzeyleri üzerine bir değerlendirme (Ocena długości wyrazów i zdań oraz poziomu czytelności tekstów w podręcznikach do nauki języka)*.

W tym samym roku zostałem przyjęty na studia doktoranckie w zakresie dydaktyki języka i literatury tureckiej w Instytucie Nauk Edukacyjnych Uniwersytetu Gazi. W 2015 roku uzyskałem stopień naukowy doktora, broniąc rozprawę pt. *Polonya'daki Türkoloji bölümlerinde Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi ve öğrencilerin Türkçe becerileri (Nauczanie języka i literatury tureckiej oraz poziom biegłości językowej studentów na kierunkach turkologicznych w Polsce)*. Po poprawkach moja praca doktorska została opublikowana w formie artykułów w różnych czasopismach recenzowanych.

W 2018 roku, w wyniku akademickiej procedury ewaluacyjnej prowadzonej przez Przewodniczącą Rady Międzyuniwersyteckiej w Turcji, uzyskałem stopień doktora habilitowanego. Od 2022 roku kontynuuję działalność naukową w Pracowni Azji Środkowej w Instytucie Orientalistyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

W 2012 roku rozpocząłem pracę jako lektor języka tureckiego w ówczesnym Zakładzie Turkologii, Mongolistyki i Koreanistyki na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

W 2015 roku awansowałem na starszego wykładowcę w Zakładzie Turkologii, Mongolistyki i Koreanistyki na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

W 2017 roku objąłem stanowisko adiunkta w Zakładzie Turkologii na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W latach 2018-2020 pełniłem funkcję kierownika Pracowni Studiów Kazachskich na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

W latach 2020-2022 ponownie byłem zatrudniony jako adiunkt w Zakładzie Turkologii na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

Od 2022 jestem adiunktem w Pracowni Azji Środkowej Instytutu Orientalistyki na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Moja droga naukowa rozpoczęła się od studiów nad językiem tureckim i jego dydaktyką. Już na wczesnym etapie szczególną uwagę poświęcałem analizie tekstów oraz ich strukturze językowej. W trakcie studiów magisterskich zainteresowałem się zagadnieniami czytelności i budowy tekstu, co skierowało moje badania ku lingwistyce tekstu.

Następnie, w ramach rozprawy doktorskiej, skoncentrowałem się na kompetencjach językowych studentów turkologii w Polsce, badając ich umiejętności w zakresie rozumienia i produkcji tekstu.

Stopniowo zacząłem łączyć moje zainteresowania językoznawcze z tematyką edukacyjną i kulturową. Szczególne miejsce w moich badaniach zajmuje analiza tekstów związanych z tradycją alewicko-bektaszycką. Pracując nad tymi źródłami, stosuję podejście tekstolingwistyczne i pragmatyczne, analizując zarówno ich strukturę językową, jak i znaczenia

kulturowe. Transkrypcja tekstów osmańskojęzycznych oraz ich interpretacja stanowią istotny element mojej działalności badawczej.

Pobyt naukowy i dydaktyczny w Polsce pozwolił mi na rozwijanie badań z zakresu glottodydaktyki i dydaktyki międzykulturowej. Dzięki temu rozwinąłem podejście interdyscyplinarne, które integruje lingwistykę tekstu, edukację językową oraz analizę kultury w nauczaniu języka tureckiego – zarówno jako ojczystego, jak i obcego.

Moje osiągnięcia badawcze koncentrują się na różnych aspektach dydaktyki języka tureckiego oraz literatury tureckiej, szczególnie w kontekście nauczania tego języka jako obcego. Szczególną uwagę poświęcam zagadnieniom dydaktycznym, poziomowi czytelności tekstów, skuteczności strategii nauczania oraz umiejętnościom językowym studentów, zwłaszcza w Polsce.

Moje prace obejmują również badania nad strukturą językową i lingwistyką tekstu, a także nad wpływem polityki językowej na procesy edukacyjne. Uważam, że oryginalność moich badań polega na integracji lingwistyki tekstu z dydaktyką literatury – co w turkologii nie było dotąd szerzej rozwijane.

Wybrane publikacje:

- Erdem C. (2022). *Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Metin İnceleme ve Değerlendirme*, (Dydaktyka języka i literatury tureckiej: analiza i ocena tekstów), Paradigma Akademi Yayınları, 2022. 229 stron. ISBN: 978-625-6957-51-0.

a) Znaczenie publikacji:

Dydaktyka języka i literatury tureckiej, jako ważna dziedzina łącząca analizy lingwistyczne z podejściami pedagogicznymi, nie tylko rozwija umiejętności językowe uczniów i studentów, ale również odgrywa istotną rolę w przekazywaniu wartości kulturowych. W tym kontekście monografia *Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Metin İnceleme ve Değerlendirme (Dydaktyka języka i literatury tureckiej: analiza i ocena tekstów)* wyróżnia się nowatorskim podejściem i metodologią w nauczaniu języka i literatury tureckiej. W publikacji tej proces analizy tekstów opiera się na solidnych podstawach naukowych, umiejscawiając się w punkcie przecięcia językoznawstwa, etnolingwistyki oraz dydaktyki języka i literatury.

Lingwistyka tekstu nie ogranicza się do traktowania tekstu wyłącznie jako struktury językowej; analizuje również jego spójność semantyczną i funkcje za pomocą takich pojęć jak kontekst,

kohezja i koherencja. Szczególną uwagę poświęcono językoznawstwu tekstu, które nie tylko traktuje tekst jako strukturę językową, ale również analizuje jego spójność, koherencję oraz kontekst komunikacyjny. W monografii podkreślono, że językoznawstwo tekstu może stanowić efektywne narzędzie pedagogiczne w nauczaniu języka, pomagając uczniom i studentom nie tylko w samym odbiorze tekstu, lecz także w jego krytycznej analizie, interpretacji oraz głębszym zrozumieniu. Podejście to tworzy podstawy dla wszechstronnego procesu edukacyjnego w zakresie języka i literatury.

Szczegółowo omawiam fundamentalne zasady językoznawstwa tekstu oraz dostarczam nauczycielom praktycznych wskazówek dotyczących analizy tekstów i ich praktycznego wykorzystania w dydaktyce. Na przykład, w publikacji szczegółowo wyjaśniono, w jaki sposób w procesie analizy tekstu można wykorzystać takie pojęcia jak spójność (cohesion) i koherencja (coherence). Takie podejście umożliwia uczniom na dostrzeżenie relacji między tekstami, zrozumienie wewnętrznej dynamiki utworów oraz uchwycenie funkcji poszczególnych elementów językowych.

W monografii szczególną uwagę zwraca koncepcja „obróbki tekstu”, która redefiniuje rolę nauczycieli języka i literatury. Pojęcie to można określić jako umiejętność przekształcania i adaptacji tekstu w różnych kontekstach pedagogicznych i kulturowych. Według mnie nauczyciele nie powinni jedynie operować gotowymi tekstami, lecz także analizować ich aspekty językoznawcze i kulturowe, pełniąc rolę przewodników dla uczniów. W tym ujęciu publikacja oferuje praktyczne narzędzia wspierające rozwój umiejętności krytycznego i analitycznego myślenia zarówno u nauczycieli, jak i uczniów. Lingwistyczna analiza tekstów w ramach zajęć z literatury pozwala uczniom lepiej zrozumieć strukturę języka. Jednocześnie proces ten sprzyja rozwijaniu umiejętności krytycznego czytania, słuchania, mówienia oraz twórczego pisania, umożliwiając świadome stosowanie zasad językowych podczas konstruowania własnych tekstów.

W monografii podkreślono również znaczenie doboru tekstów dostosowanych do indywidualnych zainteresowań i potrzeb uczniów. Szczegółowo omawiam, w jaki sposób można wykorzystać różne gatunki literackie – powieść, opowiadanie, poezję, reportaż, artykuł, esej, dziennik, krytykę literacką oraz biografię – w edukacji językowej i literackiej, a także jak analizować je za pomocą metod językoznawczych.

Głównym punktem publikacji są teksty oraz sposoby ich analizy i interpretacji. Wybór utworów odpowiadających zainteresowaniom uczniów zwiększa ich zaangażowanie w zajęcia z języka i literatury, czyniąc je bardziej efektywnymi. W publikacji podkreślam, że różnorodność tekstów

stanowi istotne narzędzie w rozwijaniu umiejętności krytycznego myślenia. Praca z tekstami reprezentującymi różne gatunki pozwala uczniom dostrzec, w jaki sposób język funkcjonuje w odmiennych kontekstach oraz jak te konteksty wiążą się z wartościami kulturowymi. Na przykład porównanie narracyjnej struktury powieści z estetycznymi cechami poezji umożliwia uczniom lepsze zrozumienie funkcjonalności i różnorodności języka.

Kolejnym istotnym wkładem monografii jest innowacyjne podejście do procesu oceniania i ewaluacji w edukacji językowej i literackiej. Szczegółowo omawiam różnorodne narzędzia i metody służące do oceny kompetencji językowych uczniów. W publikacji przedstawiono dwadzieścia osiem skal oceny umożliwiającą analizę poszczególnych umiejętności językowych (mówienie, czytanie, pisanie, słuchanie). Formularze zostały przeze mnie zebrane i opracowane na podstawie dostępnych narzędzi wykorzystywanych przez różnych badaczy w dziedzinie dydaktyki języków. Uważam, że zebranie i uporządkowanie tych narzędzi w jednej publikacji w kontekście edukacji języka i literatury tureckiej stanowi istotny wkład praktyczny, ponieważ takie podejście nie było dotąd szeroko reprezentowane w istniejącej literaturze. Zastosowałem je w ramach mojej działalności dydaktycznej, co umożliwiło mi głębszą analizę praktycznych aspektów oceny kompetencji językowych. Formularze te opracowałem na podstawie istniejących wzorców, dostosowując je do potrzeb osób uczących się języka tureckiego – zarówno jako języka obcego, jak i ojczystego – w kontekście uniwersyteckim oraz w szerszych zastosowaniach dydaktycznych.

Zastosowanie tych narzędzi nie tylko pozwala lepiej zrozumieć procesy uczenia się języka przez uczniów i wspiera ich rozwój, lecz także dostarcza wgląd w przebieg procesu oceniania. **Skale te służą** nie tylko do pomiaru osiągnięć uczniów, lecz także **pomagają** im identyfikować trudności napotymane w nauce języka i literatury oraz opracowywać strategie ich przezwyciężania. Dzięki temu systemowi oceny uczniowie mogą monitorować własne postępy, co sprzyja autorefleksji i samoocenie. Podejście to przekształca proces oceniania z jednostkowego wystawiania ocen w ciągły mechanizm wspierania rozwoju ucznia.

Monografia łącząc metody analizy językoznawczej z podejściami pedagogicznymi, oferuje nauczycielom i uczniom wielowymiarowe doświadczenie edukacyjne. Stanowi również cenny przewodnik wspierający nauczycieli literatury w doskonaleniu ich kompetencji zawodowych. Zachęcając do stosowania naukowych metod w procesie analizy tekstów, monografia pomaga nauczycielom skuteczniej planować zajęcia z literatury, a jednocześnie sprzyja rozwijaniu umiejętności językowych oraz krytycznego myślenia u uczniów.

Dzięki tej publikacji proponuję alternatywne podejście do klasycznego nauczania literatury, które integruje analityczne narzędzia językoznawcze z praktyką dydaktyczną. Przecięcie językoznawstwa i dydaktyki literatury stanowi obszar o ogromnym potencjale wspierającym rozwój uczniów zarówno pod względem językowym, jak i kulturowym. Monografia stanowi kompleksowy przewodnik, który pozwala wykorzystać ten potencjał. Z jednej strony ukazuje nauczycielom literatury, w jaki sposób metody językoznawcze można skutecznie zintegrować z edukacją językową i literacką, z drugiej zaś daje uczniom możliwość analitycznego i krytycznego podejścia do tekstów. Publikacja ta wnosi wkład zarówno w teoretyczne podejścia, jak i praktyczne zastosowania w dydaktyce języka i literatury.

b) Metodologia analizy tekstu w kontekście lingwistyki tekstu

Pomimo że w tytule mojej pracy pojawia się odniesienie do literatury tureckiej, nie interpretuję jej z perspektywy literaturoznawczej. Analizuję teksty jako materiał dydaktyczny w kontekście nauczania języka tureckiego. Prezentowana monografia stanowi wieloaspektowe opracowanie łączące teorię z praktyką w zakresie lingwistyki tekstu. Dyscyplina ta bada mechanizmy konstruowania tekstu przez autora oraz wpływ tych mechanizmów na jego strukturę i funkcję komunikacyjną. Metodologia niniejszej pracy opiera się na analizie tekstów pod kątem ich organizacji wewnętrznej oraz ich funkcji w procesie dydaktycznym. Co ważne, zastosowanie lingwistyki tekstu w edukacji językowej i literackiej umożliwia nie tylko dogłębną analizę strukturalno-semantyczną, lecz także osadzenie tej analizy w kontekście dydaktycznym.

Podstawowe elementy lingwistyki tekstu, takie jak spójność i koherencja, odgrywają kluczową rolę w metodologii badawczej. Spójność obejmuje środki językowe zapewniające integrację treści, takie jak anafory, katafory oraz różnorodne elementy spajające. Koherencja natomiast odnosi się do logicznej struktury tekstu, rozwoju wątków i konsekwencji znaczeniowej. W monografiipodkreślam, iż pełna analiza tekstu wymaga uwzględnienia obu tych aspektów, ponieważ warunkują one zarówno jego strukturę, jak i interpretację.

Publikacja integruje metodologię lingwistyki tekstu z dydaktyką, co pozwala uczniom na przekroczenie tradycyjnego modelu lektury i traktowanie tekstu jako złożonej struktury o wielowymiarowym charakterze. W tym kontekście kryteria tekstualności stają się narzędziem rozwijania kompetencji analitycznych oraz krytycznego myślenia, umożliwiając nie tylko identyfikację środków językowych, lecz także zrozumienie ich funkcji w budowie znaczenia.

Kryteria tekstualności ułatwiają analizę powiązań wewnątrz tekstu, obejmując zarówno poziom leksykalny, jak i strukturalny. Spójność, oparta na mechanizmach referencyjnych, partykułach

łączących oraz powtórzeniach leksykalnych, umożliwia śledzenie powiązań między poszczególnymi fragmentami tekstu. Koherencja natomiast kształtuje zdolność uczniów do rozróżniania głównych i pobocznych wątków, co sprzyja rozwijaniu umiejętności interpretacyjnych oraz pogłębionej analizy argumentacji.

W kontekście dydaktyki języka i literatury kluczowym osiągnięciem lingwistyki tekstu jest przekształcenie aktu czytania w proces analityczno-interpretacyjny. Uczniowie, zamiast ograniczać się do przyswajania treści, zdobywają kompetencje umożliwiające badanie struktury tekstu, stosowanych środków stylistycznych, sposobu konstruowania narracji oraz strategii komunikacyjnych. Tego typu podejście podkreśla konieczność integracji analizy językowej z refleksją nad znaczeniami i kontekstami literackimi.

Zaproponowana przeze mnie metodologia lingwistyki tekstu, umożliwia wielopoziomą analizę tekstów w procesie edukacyjnym. Dzięki niej uczniowie mogą postrzegać teksty jako struktury o złożonym układzie relacji językowych i znaczeniowych. Holistyczne podejście do analizy tekstu przyczynia się nie tylko do rozwijania umiejętności akademickich, ale także do kształtowania świadomości językowej i zdolności krytycznej oceny materiałów literackich i użytkowych.

Monografia zawiera szczegółowe studium różnych gatunków tekstowych, uwzględniając ich charakterystykę lingwistyczną i semantyczną. Badaniu poddano m.in. powieść, opowiadanie, poezję, esej, biografię, reportaż podróżniczy oraz krytykę literacką. W każdym z tych przypadków przeprowadzono analizę strukturalną i znaczeniową, dostosowaną do specyfiki gatunku. Teksty literackie analizowane są w pracy nie z perspektywy literaturoznawczej, lecz jako narzędzia dydaktyczne wspierające rozwój kompetencji językowych. Starałem się dostosować proponowane metody analizy do specyfiki każdego z gatunków, aby ułatwić ich praktyczne wykorzystanie zarówno w dydaktyce języka ojczystego, jak i obcego.

Podejście to umożliwiło identyfikację unikalnych cech poszczególnych tekstów. W przypadku poezji skoncentrowano się na gęstości leksykalnej i warstwie semantycznej, natomiast analiza powieści i opowiadań skupiła się na strukturze narracyjnej oraz sposobie kreowania postaci. Eseje i krytyka literacka zostały poddane badaniu pod kątem argumentacji oraz stylu retorycznego.

Monografia oferuje metody analizy dostosowane do specyfiki każdego z badanych gatunków, co ułatwia kształcenie umiejętności interpretacyjnych i rozwijanie świadomości językowej wśród uczniów. Takie podejście pozwala również dostrzec powiązania między różnymi

formami wypowiedzi literackiej i ich funkcją komunikacyjną, wzmacniając tym samym interdyscyplinarne ujęcie badanej problematyki.

c) Metody oceny umiejętności językowych i literackich: podejście skoncentrowane na procesie

Monografia stanowi kompleksowy przewodnik po metodach oceny wykorzystywanych w analizie tekstów, oferując praktyczne ramy zarówno dla uczniów, nauczycieli, jak i pracowników naukowych. Podejście to opiera się na metodzie skoncentrowanej na procesie, łącząc analizę struktury językowej tekstów z indywidualnymi umiejętnościami uczniów.

W publikacji zwrócono szczególną uwagę na różnorodne narzędzia oceny, które mają na celu rozwijanie umiejętności czytania, pisania, słuchania i mówienia. Kluczowe elementy tej metodyki to:

1. Ocena umiejętności czytania – formularze krytycznej analizy tekstu, umożliwiające uczniom identyfikację elementów kohezji i spójności.
2. Ocena umiejętności pisania – wskazówki dotyczące tworzenia tekstów oraz szczegółowe kryteria oceniania, pomagające uczniom w świadomym wyborze struktur językowych.
3. Dogłębna analiza treści – zestawy pytań umożliwiających uczniom aktywne eksplorowanie struktury narracyjnej, rozwoju poszczególnych tematów i schematów znaczeniowych w tekście.
4. Ocena wykonania (performance assessment) – techniki rozwijania zasobu słownictwa oraz kształtowania krytycznego podejścia do analizy tekstów w kontekście umiejętności słuchania i mówienia.

Monografia podkreśla znaczenie naukowego podejścia do analizy tekstów w dydaktyce języka i literatury tureckiej. Przy opracowaniu podejścia metodologicznego inspirowałem się koncepcjami lingwistyki tekstu autorstwa Günaya, de Beaugrande'a i Dresslera, które dostosowałem do warunków dydaktyki języka tureckiego – zarówno w nauczaniu tego języka jako język ojczysty, jak i jako język obcy. Metodologia oparta na lingwistyce tekstu nie tylko odsłania strukturalne i semantyczne aspekty tekstów, lecz także wspiera rozwój myślenia analitycznego i krytycznego u uczniów. Zaprezentowane metody analizy różnych gatunków literackich stanowią wartościowy wkład w teoretyczne i praktyczne aspekty nauczania języka i literatury.

d) Nauczania języka i literatury tureckiego: Organizacja i struktura pracy

Monografia została stworzona w oparciu o systematyczną strukturę typową dla pracy akademickiej. Niniejsza analiza obejmuje strukturę pracy, metodologię, systematykę tytułów, powiązania między rozdziałami oraz metody oceny.

Monografia składa się z czterech głównych rozdziałów: pierwszy rozdział porusza podstawowe elementy edukacji języka tureckiego i literatury oraz jej związki z językoznawstwem tekstów. Edukacja literacka jest procesem systematycznie analizującym relację między językiem a tekstem. Językoznawstwo tekstów, poprzez ukazywanie strukturalnych, semantycznych i kontekstowych wymiarów tekstów, umożliwia ocenę edukacji literackiej w interdyscyplinarnym kontekście. Szczegółowo analizowane jest, w jaki sposób teksty mogą być wykorzystywane w procesach nauczania oraz jak edukacja literacka wspiera rozwój krytycznego czytania, interpretacji i twórczego pisania u jednostki. Ten rozdział wykazuje, że edukacja literacka nie jest jedynie procesem przekazywania wiedzy akademickiej, lecz również wieloaspektowym procesem rozwijania zdolności poznawczych, estetycznych oraz krytycznego myślenia jednostki. Oparta na tekście metodologia nauczania zachęca uczniów nie tylko do rozumienia tekstów, lecz także do myślenia w ramach interdyscyplinarnego kontekstu, który te teksty oferują.

Drugi rozdział szczegółowo omawia formularze oceny i metody postępów. Zajmuje się kryteriami ważności i wiarygodności narzędzi oceny stosowanych w procesie edukacyjnym oraz analizuje modele oceny skoncentrowane na uczniu oraz skupione na procesie. W rozdziale tym uwzględnione zostały zarówno metody ilościowe, jak i jakościowe, a także podejścia holistyczne i analityczne w pomiarze. Praca oferuje kompleksową analizę tego, w jaki sposób ocena i pomiar mogą być zoptymalizowane w celu monitorowania postępów akademickich uczniów oraz mierzenia ich zdolności do krytycznego myślenia. Holistyczna ocena, traktując wydajność ucznia w całościowym kontekście, oraz analiza szczegółowa, umożliwiającą dokładniejsze rozbięcie wydajności na składniki, stanowią główne narzędzia w tym procesie. Metody te, często stosowane w naukach o edukacji, pozwalają na identyfikację mocnych i słabych stron uczniów, co prowadzi do bardziej świadomego procesu udzielania informacji zwrotnej.

Podczas oceny wiarygodności i ważności narzędzi pomiarowych omówione zostały różnice w użyciu tych pojęć w edukacji oraz psychologii. Podkreślono, że narzędzia oceny stosowane w edukacji, takie jak egzaminy, rubryki i portfolio, muszą spełniać te dwa podstawowe wymogi. Ponadto, praca dostarcza kompleksowych analiz optymalizacji procesów oceny i postępów w

celu monitorowania postępów uczniów i oceny ich zdolności do myślenia krytycznego. Porównano podejście skoncentrowane na procesie i produktach, a także omówiono, jak podejście skoncentrowane na uczniu może prowadzić do bardziej efektywnych rezultatów w edukacji.

Trzeci rozdział poświęcony jest praktycznym metodom analizy i oceny tekstów. Szczegółowo omówiono techniki stosowane w procesie analizy tekstów oraz narzędzia do analizy językoznawczej. W procesie analizy tekstu wyjaśniono, w jaki sposób można wykorzystać kryteria spójności i koherencji, jak analizować wewnętrzną strukturę tekstu oraz jak przekazać uczniom umiejętność krytycznego czytania, posługując się odpowiednimi przykładami. W rozdziale tym przedstawiono także praktyczne przykłady oceny różnych gatunków literackich w różnych kontekstach. Uczniowie zachęceni są do przyjmowania krytycznej perspektywy poprzez analizę form wypowiedzi, cech stylu oraz ram znaczeniowych, jakie teksty tworzą. W celu rozwoju umiejętności krytycznego czytania analizowane są m.in. kontekstowe użycie tekstów, zamierzenia autora oraz historyczne i kulturowe odniesienia w tekście. Aby zapewnić uczniom interdyscyplinarne podejście do tekstów, oceniane są także zmiany tekstów literackich w odniesieniu do historycznego kontekstu, ich socjo-kulturowe uwarunkowania oraz strategie narracyjne. Elementy spójności i koherencji są kluczowe w rozumieniu językowych i semantycznych struktur tekstu, pomagając uczniom w analizie relacji intertekstualnych.

Ostatni rozdział koncentruje się na teoretycznych podstawach oceniania. Szczegółowo omówiono historyczny rozwój współczesnych podejść do kwestii ocen stosowanych w edukacji, metody oceny językoznawczej oraz kryteria pomiaru wykorzystywane w kontekście edukacji języka i literatury. Podstawowym celem oceny jest nie tylko mierzenie sukcesów edukacyjnych, ale także rozwój umiejętności myślenia uczniów oraz pogłębianie ich wiedzy akademickiej. W tym kontekście omawiane są różnice i zalety oraz wady form oceny formatywnej i sumatywnej w porównaniu z tradycyjnymi narzędziami pomiarowymi. Rozdział ten omawia również, jak procesy oceny mogą być zaprojektowane w celu zwiększenia akademickiego i analitycznego rozumienia tekstu, przy jednoczesnym rozwoju wrażliwości uczniów. Dodatkowo, w rozdziale tym poruszone są punkty styku między językoznawstwem a edukacją literacką, a także omawiane są sposoby, w jaki analizowane są teksty akademickie. Techniki analizy tekstów pomagają uczniom w wykonywaniu głębokich analiz lektur i rozwijaniu ich umiejętności interpretacyjnych.

Struktura rozdziałów postępuje w sposób logiczny od podstaw teoretycznych do praktycznych zastosowań. Taka organizacja odpowiada wymaganiom tekstu akademickiego i pozwala

czytelnikowi na zapoznanie się z koncepcjami teoretycznymi, a następnie na przejście do praktycznych zastosowań. Zamiast omawiać teoretyczne informacje wyłącznie na poziomie abstrakcyjnym, są one wspierane przez konkretne przykłady, analizy praktyczne oraz techniki oceny, co zwiększa efektywność procesu uczenia się. Procesy analizy tekstów akademickich, metody krytycznego myślenia i umiejętności budowania interdyscyplinarnych połączeń stanowią kluczowe kompetencje, które przekazywane są czytelnikowi. Czytelnicy najpierw zdobywają wiedzę teoretyczną i poznają odpowiednie pojęcia, a potem utrwalają je poprzez praktyczne ćwiczenia. Taka struktura stanowi kompleksowe źródło wiedzy zarówno teoretycznej, jak i praktycznej dla akademików, przyszłych nauczycieli języka i nauczycieli pracujących w dziedzinie edukacji literackiej.

Ponadto nowoczesne metody oceny i pomiaru zintegrowane z procesem nauczania pomagają bardziej świadomie śledzić rozwój akademicki uczniów i indywidualizować proces edukacyjny. Solidna struktura teoretyczna i systematyczna nawiązania do praktyki stanowią jedne z kluczowych czynników zwiększających efektywność uczenia się na poziomie akademickim. Ta kompleksowa struktura stanowi potężne narzędzie pomagające nawigować po procesach akademickiego czytania i pisanie, stanowiąc jednocześnie wartościowy punkt odniesienia dla specjalistów w tej dziedzinie. Struktura rozdziałów została przeze mnie opracowana z myślą o stopniowym wprowadzeniu czytelnika – od teorii do praktyki – w tajniki analizy tekstów, z uwzględnieniem realnych uwarunkowań dydaktyki języka tureckiego.

E) Analiza i ocena tekstów: Analiza i ocena tekstów oraz ich wkład w literaturę przedmiotu

Monografia *Dydaktyka języka i literatury tureckiej: analiza i ocena tekstów* odpowiada na istotną potrzebę w obszarze edukacji języka i literatury tureckiej, oferując teoretyczne i praktyczne podejście do omawianych zagadnień. Praca podkreśla znaczenie podejścia skoncentrowanego na tekście, pełniąc rolę kompleksowego przewodnika dla nauczycieli, studentów i akademików. Poniżej szczegółowo omówiono wkład tej pracy w dydaktykę języka i literatury tureckiej.

I. Pojęcie pracy z tekstem i podejścia praktyczne

Jednym z kluczowych elementów monografii jest zdefiniowanie „pracy z tekstem” jako istotnej kompetencji nauczycieli języka i literatury tureckiej. Na podstawie własnych doświadczeń

dydaktycznych zidentyfikowałem potrzebę stworzenia ram, które umożliwią nauczycielom elastyczne podejście do pracy z tekstem, z uwzględnieniem różnic poziomów językowych i zainteresowań studentów. Praca z tekstem oznacza umiejętność dostosowywania, interpretowania i przekształcania tekstu w sposób odpowiedni dla procesów dydaktycznych oraz poziomu uczniów. Koncepcja ta umożliwia nauczycielom bardziej twórcze i efektywne wykorzystanie materiałów dydaktycznych, a uczniom pozwala na bardziej aktywną interakcję z tekstem.

Szczególną wartością pracy są wyjaśnienia dotyczące kryteriów tekstualności (spójności i koherencji), które dostarczają metodologicznych ram dla głębszego zrozumienia i analizy tekstów. Podejścia takie jak schematyzowanie struktury tekstu, analiza wyborów językowych autora czy identyfikowanie sprzeczności w tekście przyczyniają się do rozwoju umiejętności krytycznego myślenia.

II. Integracja umiejętności językowych i ocena

Praca szczegółowo omawia integrację umiejętności językowych (czytanie, pisanie, mówienie i słuchanie) w procesie dydaktyki języka i literatury tureckiej. Proponuję w niej różnorodne formularze pracy i metody oceny, mające na celu systematyczne monitorowanie osiągnięć uczniów.

- **Czytanie:** Formularze samooceny kompetencji w zakresie czytania oraz formularze czytania krytycznego umożliwiają uczniom wychodzenie poza powierzchowną analizę tekstu i skupienie się na jego głębszej strukturze. Takie podejście rozwija umiejętność identyfikowania głównych i drugorzędnych koncepcji, określania celu tekstu oraz krytycznej oceny punktu widzenia autora.
- **Pisanie:** Narzędzia takie jak analityczne schematy pisania czy klucze oceniania z opisem kryteriów wspierają uczniów w efektywnym wykorzystywaniu elementów strukturalnych i językowych w ich pracach pisemnych. Formularze rozwijające zdolności samoregulacji podczas pisania nadają temu procesowi większą systematyczność.
- **Rozumienie tematu i wypowiedzi ustne:** Formularze i narzędzia oceny związane z mówieniem i słuchaniem mają na celu rozwój efektywnych umiejętności komunikacyjnych uczniów. Skale oceny efektywnej wypowiedzi oraz formularze

dotyczące umiejętności słuchania krytycznego wspierają zarówno zdolność odbioru, jak i wyrażania myśli w zorganizowany sposób.

III. Dobór tekstów i podejście zorientowane na ucznia

Istotnym punktem podkreślonym w pracy jest konieczność dostosowywania tekstów do zainteresowań oraz poziomu docelowej grupy odbiorców. Wskazuję, że odpowiedni dobór tekstów zwiększa motywację uczniów oraz ich zaangażowanie w zajęcia, co prowadzi do bardziej efektywnych rezultatów edukacyjnych. W tym kontekście proponuję przeprowadzanie badań dotyczących preferencji uczniów w zakresie materiałów tekstowych. W mojej pracy podkreślam konieczność empirycznego badania preferencji studentów w zakresie tekstów literackich, co realizowałem poprzez ankiety i obserwacje dydaktyczne.

Zwracam również uwagę na konieczność analizy tekstów nie tylko pod kątem ich cech językowych, lecz także emocjonalnych i estetycznych. Szczególnie podkreślam rolę tekstów literackich w rozwijaniu wyobraźni uczniów oraz ich umiejętności krytycznego myślenia.

Praca ma na celu połączenie teoretycznych podstaw z praktycznymi rozwiązaniami, wspierając rozwój dydaktyki języka i literatury tureckiej. Mam nadzieję, że moja publikacja wypełnia lukę pomiędzy teorią lingwistyki tekstu a praktyką dydaktyki języka tureckiego, oferując konkretne rozwiązania metodyczne dla nauczycieli i badaczy.

IV. Narzędzia oceny i analiza wielowymiarowa

Podejścia oceniające przedstawione w omawianej monografii oferują możliwość wielowymiarowej analizy w edukacji języka i literatury tureckiej. Praca szczegółowo opisuje różnorodne metody, takie jak indywidualne portfolio rozwojowe, procesowe podejścia oceniające czy oceny oparte na projektach, umożliwiając bardziej precyzyjne śledzenie indywidualnych różnic i postępów uczniów.

Powyższe wielowymiarowe narzędzia oceny nie tylko mierzą osiągnięcia akademickie uczniów, ale także ich zdolności krytycznego myślenia, kreatywności i podejścia zorientowanego na rozwiązania. Dzięki temu proces nauczania staje się bardziej przejrzysty i łatwiejszy do dostosowania.

V. Wkład akademicki i praktyczny

Monografia *Analiza i ocena tekstów* wyróżnia się połączeniem wiedzy teoretycznej z możliwościami praktycznego zastosowania. Szczególny wkład pracy można zaobserwować w następujących obszarach:

1. Wiedza ekspercka: autor przedstawia metodologiczne podejścia, które pomagają przezwyciężyć naukowe niedostatki w edukacji literackiej.
2. Podejście krytyczne: zaprezentowane techniki wspierają rozwój krytycznego spojrzenia u uczniów i nauczycieli.
3. Aspekt praktyczny: narzędzia oceny i formularze zawarte w książce zostały zaprojektowane z myślą o zastosowaniu na wszystkich poziomach edukacyjnych.
4. Interdyscyplinarność: praca oferuje perspektywę łączącą studia literackie z lingwistyką, co sprzyja bardziej wszechstronnemu podejściu do nauczania.

VI. Rola lingwistyki tekstu w edukacji języka i literatury tureckiej

W pracy szczegółowo przedstawiłem lingwistykę tekstu jako dziedzinę badającą struktury zapewniające semantyczną i strukturalną spójność tekstu. Ukazuję znaczenie tej dyscypliny w edukacji języka i literatury tureckiej, wyjaśniając, w jaki sposób kryteria spójności i koherencji umożliwiają rozumienie oraz analizę tekstów. W przeciwieństwie do podejścia literaturoznawczego, traktuję lingwistykę tekstu jako narzędzie do funkcjonalnej i dydaktycznej analizy tekstów używanych w procesie nauczania języka tureckiego.

a) Przykłady spójności i koherencji

- Spójność (tur. *bağdaşıklık*): obejmuje elementy zapewniające strukturalną jedność i semantyczną integralność tekstu, takie jak zaimki, koreferencje czy odniesienia.
- Koherencja (tur. *tutarlılık*): odnosi się do logicznej organizacji tekstu i relacji między jego pojęciami. W pracy podkreślono, że oba te elementy uczą uczniów krytycznego i analitycznego podejścia do tekstu.

b) Integracja lingwistyki tekstu z umiejętnościami językowymi

Lingwistyka tekstu odgrywa kluczową rolę w rozwijaniu umiejętności czytania, pisania, mówienia i słuchania. Publikacja dostarcza szczegółowy opis, jak można zrealizować tę integrację:

- Czytanie: kryteria tekstualności pomagają uczniom lepiej zrozumieć i analizować teksty.
- Pisanie: analiza językowych i strukturalnych elementów tekstu wspiera uczniów w tworzeniu ich własnych prac.
- Zrozumienie tematu: umiejętności mówienia i słuchania umożliwiają skuteczne wyrażanie i omawianie koncepcji przedstawionych w tekście.

Monografia pokazuje, jak lingwistyka tekstu może być wykorzystana w praktyce edukacyjnej, aby rozwijać krytyczne myślenie oraz pogłębiać zdolność analizy tekstów. W pracy odwołuję się do założeń metodologicznych lingwistyki tekstu, integrując je z podejściami dydaktycznymi – z zachowaniem elastyczności umożliwiającej ich zastosowanie zarówno w edukacji formalnej, jak i nieformalnej.

VII. Krytyczne myślenie i kreatywność w edukacji językowej.

a) Rozwijanie umiejętności krytycznego myślenia

Praca ma na celu rozwój umiejętności krytycznego myślenia u uczniów, skupiając się na następujących aspektach:

- Krytyczna analiza tytułu, treści i celu powstania tekstu.
- Identyfikacja i dyskusja na temat sprzecznych elementów w tekście.
- Interpretacja perspektywy autora z krytycznego punktu widzenia.

b) Techniki kreatywnego pisania

Monografia porusza również kwestie rozwijania umiejętności pisarskich uczniów poprzez techniki kreatywnego pisania, takie jak:

- Tworzenie alternatywnych zakończeń tekstów.
- Reinterpretacja postaci w celu stworzenia nowych historii.
- Łączenie różnych form tekstowych w nowe przykłady narracji.

VIII. Propozycje zastosowania na różnych poziomach edukacji

a) Edukacja podstawowa

- Wprowadzenie prostych, zrozumiałych tekstów dostosowanych do wieku uczniów.
 - Wykorzystanie tekstów wzbogaconych o materiały wizualne w celu rozwijania słownictwa.
- b) Edukacja średnia
- c) Analiza bardziej złożonych form językowych.
- Prowadzenie głębszych analiz tekstów poprzez krytyczne dyskusje i ćwiczenia.
- d) Edukacja wyższa
- Nauczanie technik analizy tekstów akademickich.
 - Interpretacja tekstów w kontekście teorii lingwistyki tekstu

IX. Relacje między kulturą, językiem a literaturą: podejście intertekstualne

a) Analiza tekstów w kontekście kulturowym

Praca podkreśla znaczenie związków między tekstami a kulturą, z której pochodzą, oferując takie podejścia jak:

- Ukazanie historycznego i społecznego tła tekstów tureckich
- Analiza tekstów pod kątem filozoficznym, religijnym i społecznym.

b) Relacje między literaturą turecką a światową

- Porównanie tekstów literatury tureckiej z wybranymi dziełami literatury światowej.
- Analiza relacji intertekstualnych na przykładzie tekstów z różnych kultur.

X. Ocena i ewaluacja w edukacji języka i literatury tureckiej

a) Ewaluacja zorientowana na proces

- Długoterminowe techniki oceny, które pozwalają na śledzenie indywidualnego rozwoju uczniów.
- Znaczenie wielowymiarowych narzędzi oceny, takich jak formularze i rubryki.

b) Narzędzia oparte na projektach i wynikach

- Projekty analizy tekstów wspierające rozwój kreatywnego myślenia uczniów.

- Ewaluacja wyników umożliwiająca identyfikację indywidualnych talentów.

XI. Wkład i propozycje na przyszłość

a) Nowatorskie podejścia

- Wykorzystanie materiałów edukacyjnych wspieranych przez technologię w analizie tekstów.
- Rozpowszechnianie analizy tekstów i krytycznych dyskusji za pomocą platform online.

b) Wkład w polityki edukacyjne

- Wykorzystanie pracy jako punktu odniesienia przy ponownym projektowaniu programów nauczania języka i literatury tureckiej.
- Dostarczenie metodologicznego przewodnika dla nauczycieli i akademików.

Przy wyborze trzech recenzentów pracy uwzględniono naukowców posiadających głęboką wiedzę i doświadczenie w odpowiednich dziedzinach. Ze względu na fakt, iż praca analizuje kwestie dotyczące dydaktyki języka tureckiego z perspektywy lingwistycznej, recenzenci zostali wybrani spośród ekspertów zarówno w dziedzinie lingwistyki, jak i edukacji języka tureckiego i literatury. Recenzenci posiadają szerokie doświadczenie w prowadzeniu badań naukowych w obszarze lingwistyki oraz nauczania języka. Ten wybór umożliwił dokładniejszą i bardziej kompetentną ocenę naukowej jakości pracy.

XII. Podsumowanie

Mam nadzieję, że moja monografia wnosi istotny wkład w rozwój dydaktyki języka i literatury tureckiej, oferując nauczycielom konkretne narzędzia i metody analizy tekstów. Starałem się połączyć teorię lingwistyki tekstu z praktyką dydaktyczną, aby stworzyć ramy możliwe do zastosowania zarówno w nauczaniu języka tureckiego jako ojczystego, jak i obcego. Uważam, że podejście skoncentrowane na tekście sprzyja rozwijaniu umiejętności krytycznego myślenia i interpretacji. Mam nadzieję, że zaprezentowane rozwiązania okażą się przydatne w pracy dydaktycznej oraz będą stanowić punkt wyjścia dla dalszych badań w tym obszarze.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

2019 wykłady gościnne na Wydziale Języka i Literatury Tureckiej, Gazi University, Ankara, Turcja – wyjazd finansowany w ramach programu Erasmus+ (jeden tydzień, maj 2019)

2021 wykłady gościnne na Wydziale Języka i Literatury Tureckiej, Recep Tayyip Erdoğan University, Turcja – wyjazd finansowany w ramach programu Erasmus+ (jeden tydzień, maj 2021)

2024 wykłady gościnne na Wydziale Języka i Literatury Tureckiej, Ege University, Izmir, Turcja – wyjazd finansowany w ramach programu Erasmus+ (jeden tydzień, kwiecień 2024)

2024 wykłady gościnne na Wydziale Języka i Literatury Tureckiej, Kyrgyz-Turkish Manas University, Kirgistan – wyjazd finansowany w ramach programu Erasmus+ KA171 (jeden tydzień, maj 2024)

Od 2020 roku jestem członkiem Polskiego Towarzystwa Orientalistycznego (PTO) i uczestniczę w działalności naukowej tej organizacji.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Opieka naukowa nad pracami licencjackimi i doktorskimi

- a) Byłem promotorem 7 prac licencjackich oraz członkiem komisji egzaminacyjnej podczas 17 egzaminów dyplomowych. Ponadto sprawowałem opiekę naukową nad 2 rozprawami doktorskimi realizowanymi za granicą.

Nauczanie

Zajęcia dydaktyczne obejmują szeroki zakres przedmiotów związanych z językiem, literaturą i kulturą turecką, co pozwala na wszechstronne kształcenie studentów na różnych poziomach edukacji akademickiej. Od 2012 roku prowadzę zajęcia zarówno na studiach licencjackich, jak i magisterskich, obejmujące praktyczną naukę języka tureckiego, teorię literatury oraz interdyscyplinarne zagadnienia z zakresu kultury i historii sztuki tureckiej.

Szczególną uwagę poświęcam dydaktyce języka tureckiego, prowadząc zajęcia z praktycznej nauki języka na różnych poziomach zaawansowania oraz specjalistyczne kursy, takie jak język turecki biznesu. Dzięki temu studenci nie tylko rozwijają umiejętności komunikacyjne, ale także zdobywają kompetencje językowe w kontekstach zawodowych i akademickich.

Istotnym elementem mojej działalności dydaktycznej są także kursy poświęcone literaturze tureckiej – zarówno klasycznej, jak i ludowej – które umożliwiają studentom dogłębną analizę dzieł literackich w kontekście historycznym, kulturowym i językowym. Prowadzone przeze mnie zajęcia z języka osmańskiego pozwalają studentom na bezpośredni kontakt z historycznymi tekstami, co stanowi istotny element w badaniach nad turecką literaturą i kulturą.

Dodatkowo, w ramach wykładów dotyczących kultury Azji Środkowej oraz historii sztuki tureckiej, zapewniam studentom interdyscyplinarne spojrzenie na świat turecki, uwzględniając zarówno perspektywę językową, jak i kulturową. Prowadzone przeze mnie zajęcia łączą teorię z praktyką, przyczyniając się do kształcenia studentów oraz umożliwiając im zapoznanie się z różnymi obszarami turkologii.

Od 2012 roku prowadziłem następujące zajęcia dydaktyczne:

1. Praktyczna nauka języka tureckiego I rok (studia licencjackie)
2. Praktyczna nauka języka tureckiego II rok (studia licencjackie)
3. Praktyczna nauka języka tureckiego III rok (studia licencjackie)
4. Praktyczna nauka języka tureckiego I rok (studia magisterskie)
5. Język turecki biznesu II rok (studia magisterskie)
6. Teoria klasycznej literatury tureckiej III rok (studia licencjackie)
7. Turecka literatura ludowa II rok (studia licencjackie)
8. Kultura Azji Środkowej I rok (studia licencjackie)
9. Historia sztuki tureckiej I rok (studia magisterskie)
10. Klasyczna literatura turecka II rok (studia licencjackie)
11. Język osmański II rok (studia licencjackie)

7- Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

Ważnym aspektem mojej kariery akademickiej była możliwość zastosowania wiedzy teoretycznej z zakresu dydaktyki języków obcych i językoznawstwa bezpośrednio w praktyce nauczania. Doświadczenie to nie tylko wzmocniło moje kompetencje teoretyczne, ale również

przyczyniło się do rozwoju umiejętności dydaktycznych, umożliwiając mi bardziej świadome i metodyczne podejście do nauczania języka tureckiego.

Prowadzenie zajęć w różnych ośrodkach akademickich w Polsce, Turcji, Kirgistanie i Kazachstanie pozwoliło mi na analizę i porównanie odmiennych modeli edukacyjnych oraz ich wpływu na proces przyswajania języka. Dzięki temu uzyskałem nie tylko praktyczne doświadczenie w zakresie wdrażania metod nauczania, ale również możliwość opracowywania nowych rozwiązań dydaktycznych dostosowanych do różnorodnych środowisk akademickich.

Zróżnicowane konteksty nauczania oraz wielojęzyczne i wielokulturowe środowiska akademickie, w których prowadziłem zajęcia, stanowiły cenne źródło obserwacji w zakresie efektywności metodologii nauczania języków obcych. W konsekwencji moje badania i praktyka dydaktyczna wzajemnie się uzupełniają, co umożliwia mi systematyczne wdrażanie innowacyjnych rozwiązań zarówno w nauczaniu, jak i w działalności naukowej.

Zdobyte doświadczenia stanowią kluczowy element mojego dalszego rozwoju akademickiego, umożliwiając mi nie tylko kontynuację pracy badawczej w zakresie dydaktyki języka i lingwistyki stosowanej, ale także aktywne uczestnictwo w kształtowaniu nowoczesnych strategii nauczania.

Cem Erdem